

Publicerad 2006-04-15 15:57 av Henrik Svensson

Arnolds försvarstal inför sin korkade släkt...

Arnold och ensamheten

Jag har inte träffat någon alls!

De brister ut: E de fel på dej? Vafalls?

E du inte normal, som din far o mor?

Känner du dej barnslig, och vill inte blifva stor?

E du efterbliven, eller tänder du på kor?

E du omoralisk och bara söker kvinnor för hor?

Blev du tappad på huvet?! Så, beskriv!

Eller vänta, du e kanske bara en vanlig homofil?

Så svara oss nu, vi tappar i tid!

Innan detta är över, du skall ej få din frid!

Jag trodde att tala skulle bli mig en tröst,
men saken är den att jag har ej nån lust,
till kvinnor och vinet och sången, som sägs,
ty ja känns de finns blott mer än sex, sång o kräks!
Nej, så ja´ vänder min kappa dithän,
där det finnes blott annat än gnatets migrän;
\"Varför har du ej flickvän, ej barn eller hund?
Varför rusar du ej, varför tänka en stund?
Du e ej som andra o har ej ett liv!
Nej de e´ju så klart! Ja´ gör at på rent pint kiv!

Nej nu vänder jag kappan och går min väg,
och stänger mig in i min egen lilla värld...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Svensson med Poeter.se id #7011 innehar upphovsrätten